

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE: Drukkerij COLLEE — (Naaml. Maatsch.) — TONGEREN Postboksrekening n° 84355. Telefon 12. Abonnementprijs: fr. 12,50 per jaar. Vooraf betaalbaar. 30 centieme het nummer. Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel fr. 1.00 Tusschen Allerlei-in Provincie nieuws fr. 2.00 Verzuim en doodsberichten fr. 3.00 Kleine Aankondigingen: van 1 tot 4 regels fr. 2.50 Elke regel meer fr. 0.50 Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord. Alle aankondigingen en mededelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

NOCH BROERTJE, NOCH ZUSJE.

Zijn zaden: Maar één!... God antwoordde: twee!... Erstgeborene. 'T was hun eerste kindje. Toen de pastor der parochie, in de liturgische handeling des doopsels, de vraag stelde: « Welken naam geeft u hem? » had de pater een woord gezegd dat klonk als een heiligsang: « Jan? » den naam van den apostel der liefde. En de klokken trilden van heilige aandoening, beiderden hun zilveren klanken wijd uit, zingend over de daken liefde / liefde!... Hoe schoon was 't kindje, gedoken in de wandige kant waarop een roze lint neer-golfde, 't lint dat als een zeegeteek was opgestrikt aan de hoer overruigende spoor der blanke wieg.

Ziek! Ach! Janneken is ziek. 'T was de derde maal, dien dag dat de dokter kwam... 't Kind ligt hijs-al in zijn beddeken, zweeftrupels be-achtigen zijn slape, met moete schijnt het te ademen. Angstig ziet hij rond... 't Was de derde maal, dien dag dat de dokter kwam... 't Kind ligt hijs-al in zijn beddeken, zweeftrupels be-achtigen zijn slape, met moete schijnt het te ademen. Angstig ziet hij rond... 't Was de derde maal, dien dag dat de dokter kwam... 't Kind ligt hijs-al in zijn beddeken, zweeftrupels be-achtigen zijn slape, met moete schijnt het te ademen. Angstig ziet hij rond...

Hooveel zalke ouders. Met de zelfde land die kleine Jan had gedoopt, die hem de respectieusheit toegevend, toekende de herder een groot kruis over 't lijk van 't kind. Doch hij die reeds zooveel had gezien in zijn priesterleven, denkende op de milioenen kindertjes die hadden moeten leren van Gods leven en die door de ikacht van hunne misdadige ouders het niet zijn, hij, de oude priester, voelde twee dikke tranen in zijn oogjen poren.

Zedelijkheid. Wij hebben den indruk, dat ons jonge volk zich groot waant met vlokken op tiegen en ruwe worden uit te kraken... 't Kind ligt hijs-al in zijn beddeken, zweeftrupels be-achtigen zijn slape, met moete schijnt het te ademen. Angstig ziet hij rond... 't Was de derde maal, dien dag dat de dokter kwam... 't Kind ligt hijs-al in zijn beddeken, zweeftrupels be-achtigen zijn slape, met moete schijnt het te ademen. Angstig ziet hij rond...

De jongste bloedgetuige der Kerk. E.P. TIBURTIUS CLOODT, Minderbroeder. De marteldood van Pater Tiburtius Cloodt in China. — SLACHTOFFER DER KOMMUNISTEN. — De Antwerpsche missionarissen Minderbroeder, E. P. Tiburtius Cloodt, is in zijne missie in China den marteldood gestorven. Het ministerie van buitenlandse zaken heeft dat droevig nieuws en deelt mede dat de Eerw. Pater vermoord werd in zijne residentie van Upé, op eeno daegreis van Tchang.

wordt aangenomen dat slechts weinig personen om het leven zijn gekomen. De grens-steden Klokagh en Mari staan onder water. Groot gevaar bestaat voor de waterswerken bij Sukkur. Door de ingenieurs werden alle maatregelen genomen om het kanaal- en drainagestelsel te herstellen. Er zijn vliegtuigen gezonden naar de overstromde gebieden voor de bewaking en voor de levensmiddelenvoorziening. De opgravingen te Herulanum, — BELANGRIJKE UITSLAGEN. — De opgravingen worden met ijver voortgezet te Herulanum. Het oude Herulanum was een stad gelegen ten Zuid-Oosten van Napels, op de Oostelijke helling van den Vasuvius.

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER ». — 23 — HET VOLK VAN DEN MIST DOOR H. RIDERHAGARD. Den volgenden morgen ging Leonard weds vroeg met Mordant de binnenplaats op. Ditmaal hielden de soldaten hem niet tegen, maar voor de deur van Juanna's vertrek hielden officeraars de wacht. Zij wilden binnen gaan, met gebaren aanwijzende dat zij hunne meesters wilden komen dienen en vereeren, maar men weigerde hun den toegang. Daarop wijd Leonard ongeduldig en wilde met geweld binnendringen, maar nu grepen de bewakers naar hun speeren. Hoe alles zoo afgelopen zijn was niet te voorzien, toen Juanna zeelve verscheen; bij hare verschijning gingen de officeraars en soldaten met hun gekat ten gronde geknield en Leonard had gereed vegenwoordigheid van gesect om Mordant plots tegen den grond te werpen en dan hun voorbeeld te volgen.

de anderen in luiden lach scholten. — Lach naar, baas, heid naar, doch zij weet niet wat het is afgod te zijn. Heel in dat die kerel hier den heelen nacht een stinkende stof voor zijn neus voortbrengd hebben en aanblijven gedaan in een onverstaanbare taal. Nog een uur langer en ik had ze gelijk geëerd, want ik heb geen vleesch gehad en de honger maakt me zinloos. Op dit oogenblik hoorden ze vaststappen; Otter kroop op zijn knien, Juanna ging er nevens staan en Leonard, Mordant en Soa gingen op den grond liggen. Zij lagen pas neer, of een officeraar kwam op zijne heft binnengekomen, niet een hanten schot in de hand, waaroer een doek lag. Voor den troon gekomen, richtte hij zich op, bood Otter dien schotel aan en riep luid. — Wij brengen u voedsel, o brokadi, eet en wees voldaan. Otter nam den schotel aan, hief het doek op, maar zijne gamschap nam nog toe. — Hond, schreeuwde hij in zijn eigen taal, is dat een voor een mensch? In hij liet den lach hoorden. Er lagen inderdaad slechts eenige ongeduldige groenten op en in het midden, zeker gevolg van een overleving, misschien ook wel ter versterking, wie weet ook niet om de spijstvertoering te vergemakkelijken. Jag of... een heerlijke robin! Hij was zo groot niet als dien van Soa, doch in alle gevat nog van goede afmetingen en van goede waarde.

BUITENLAND. NEDERLAND. 't lieve jongen... In een Nederlandsch blaaf stond een huwelijksaankondiging: « Gezegend met meiste... » 't lieve jongen... In een Nederlandsch blaaf stond een huwelijksaankondiging: « Gezegend met meiste... » 't lieve jongen... In een Nederlandsch blaaf stond een huwelijksaankondiging: « Gezegend met meiste... » 't lieve jongen... In een Nederlandsch blaaf stond een huwelijksaankondiging: « Gezegend met meiste... »

betoorde letter dat men den afgod zo beschiedig had, door hem bij zijn dood de mededelingen te doen, gekend als het blaaf van den priester, die het geofferd had, was tot den dood veroordeeld. Daar moeder op zoou uitzend, end waren had de priester nietten wagen dat het ene heilighing was aan Jal steenen te offeren, die hem zijn zonden van vroeger heinin dien. Mecht de afgod zijn gamschap soeken, en geen vloek over het land slingeren, 't leyl was gezeggen dat alle dergelike steenen zonden verrijgd worden en verbergen in ene geheimzinnige plaats, doch hem, die het mosiel had begun en keerde de man daar levend van weer, dan zou hij geëerd worden. Doch hij zoer er niet levend van terugkomen, want die plaats was de dood zeive en voortaan zou er in heel het land nog slechts een van die steenen zijn: dien welke Aea drag in herinnering van het veld.

de belasting hem aangeaan en beveeld dat eenige der grootste heilige steenen mij zonden gebracht worden... Helaas, dat kan niet, moeder antwoordde, die de priester op smartelijken toon. Al de steen mede in blaafte zijn u hanten zakken genaam en geboren op de plaats van waar ze niet meer kunnen weergehaald worden, want diegenen aanweerde de bergplaats, in dien zomer, als de sneeuw onsmolten is, kunnen er opgezeken worden, indien twee soren nog verlaagen er te zien. Juanna antwoordde niet en de officeraar vertrok. — Daar staat een nu schoon, zegde Leonard, die ezel van een Otter heeft als bedorven. We zonden zonder moete miljoeners geworden zijn en nu moeten we maanden wachten eer we een robin of een saffer zullen zien. Niemand antwoordde. Allen waren in verlagzetheid gedwompeld door de neelligte gevolgen van dit ongeval. Wat Otter betreft, toen hij ten volle begreep wat hij gedaan had, begon hij letterlijk te weenen van spijt. — Wie kon dat toch voorzien, baas, kermde hij, 't was het zacht van dat ellendig groensel, dat mij razend gemaakt heeft. Nu heeft mijne dwaasheid alle bedorven en zal ik hier nog maanden voor afgod moeten spelen, als ten minste die kerels niet alles ontdekken. — He! geen vrees, zegde Leonard, die medelijden had met 't kinderachtige verdriet van den dweerg, gij hebt de steenen verlorven, zo moet trachten ze ons terug te bezorgen. Maar nu iets anders waarom, Soa, onstelkde ge zoo, toen de oude hogofferaar binnentrad? — Omdat het mijn vader is, Verlosser, heb het antwoord. — Leonard verbleekte; dat was een ernstige ontwikkeling. Wat zou er gebeuren als Nam sijne dochter eens herkonde?

Nieuws van Tongeren. Onzen ouden Sus komt te sterven met eeno treffende heidheid: Ze hoert zijne laatste woorden. — Het heb al mijn hanger man geliefd, want ik heb regeerd met mij « EXOR » VIVEGINS, in den Hotel Terminus genomen. — Ik ga naar de Hemel, bedankt de croete Brouwerij VIVEGINS voor mij, die mijn leven verschoond heeft.